

Ji - sto - ta vzá - cná Je - žíš je můj, ne - be - ský
dá - vá po - koj mi svůj. Dě - dic jsem
spá - sy, vy - kou - pe - ný, zro - ze - ný
z Du - cha, o - či - ště - ný.
Pro - to Jej chvá - lím, chci Mu dík vzdát, ve - li - ce
tou - žím lé - pe Jej znát. Ob - da - řen
ví - rou, po - cho - pit smím, že je mou
spá - sou, za - chrá - ncem mým.

JISTOTA VZÁCNÁ

---

2. Oddaný Pánu, radost v Něm mám, / vidím Jej vírou, přichází k nám. / Andělskou písni ozvěna zní: / Spasen jsem láskou, milost je v ní. / Proto Jej chválím, chci Mu dík vzdát, / velice toužím lépe Jej znát. / Obdařen vírou, pochopit smím, / že je mou spásou, zachráncem mým.
3. Již patřím Pánu, mír dal mi svůj, / žehná mi stále Spasitel můj. / K nebesům vzhlížím, očekávám, / že už se vrátí můj dobrý Pán. / Proto Jej chválím, chci Mu dík vzdát, / velice toužím lépe Jej znát. / Obdařen vírou, pochopit smím, / že je mou spásou, zachráncem mým.

---

*Jsem jist, že ani smrt ani život,
ani andělé ani mocnosti,
ani přítomnost ani budoucnost,
ani žádná moc, ani výšiny ani hlubiny,
ani co jiného v celém tvorstvu
nedokáže nás odloučit od lásky Boží,
která je v Kristu Ježíši, našem Pánu.*

Ř 8,38-39